

Ed Brubejker
Šon Filips

UBIJ ili budi UBIJEN

DRUGI TOM

Okej... *znam*
šta ćete sad
da kažete...

Zar nismo *ovde*
počeli celu priču?

Dok ja ubijam celu zgra-
du punu loših momaka?

KO TO,
JEB-*š*

Pa zašto smo onda, kog da-
vola, opet ovde... *Jelda?*

To mislite,
zar ne?

Ili ste možda tek sad shvatili da je cela ova priča bila **naj-duži flešbek** svih vremena?

Zapravo, siguran sam da je bar nekoliko vas **sve vreme** razmišljalo baš o **tome...**

Pitajući se kad li ćemo doći do **ovog dela** priče.

Kad li ću od šepRTLjavog idiota koji prosto **ima više sreće no pameti...**

PINGG

... postati ovaj tip?

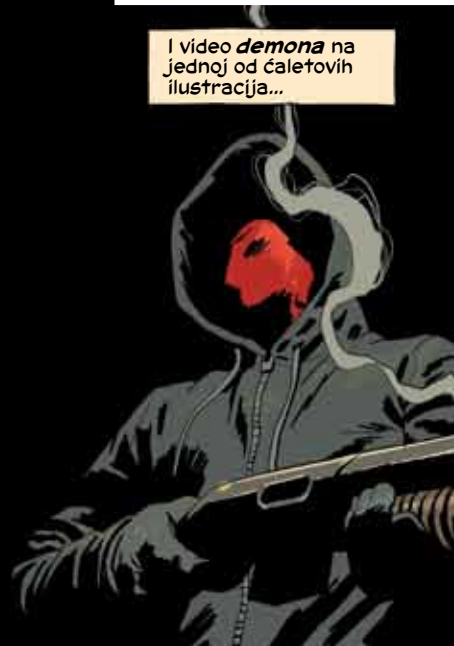

Hladnokrvni,
metodični ubica.

Takođe, zar vam ono poslednje
što smo **videli** nije delovalo...

Kad sam otkrio da ni-
sam pio svoje lekove...

I video **demon**a na
jednoj od čaletovih
ilustracija...

Zar vam se nije činilo da
priča možda ipak više **ne**
vodi ka ovoj sceni?

**MAMICU TI
JEBEM!!!**

Mislim, *znam*
da to ne funkci-
oniše *tako*.

GHHH!

Ne možeš prvo pokazati *fleš-forward*
pa posle nikad ne doći do njega.

MAMICI TI
JEBEM, DA TI
JEBEM!

Ali planirao sam da dignem
ruke i pobegnem *pre* no
što se sve to desilo...

KRNNK JEB...

I zato, kad sam otkrio da je de-
mon bio tek neki zakazali deo mog
sopstvenog *sjebanog mozga*...

Tad je trebalo da *jednom zasvagda* bacim ovu masku, zar ne?

KRNCH

A ipak, evo ovog trenutka za koji *svi znamo* da sledi...

U kojem sam skroz zajeban tip.

KRAAK

Dakle, očito se nije okončalo...

Već je eskaliralo...

Ali ipak, s razlogom potežete sva ta pitanja...

Jer sam najpre stvarno pokušao da prestanem.

I... KAKO SE
OSEĆAŠ?

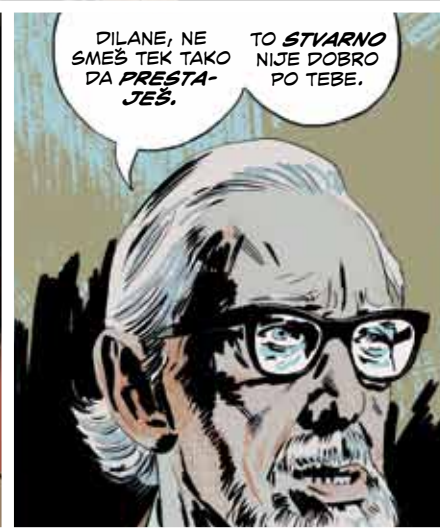
PRILIČNO
DOBRO,
REKAO
BIH...

IZNIVE-
LISANO,
SVAKAKO.

SJAJNO, TO
I ŽELIM DA
ČUJEM.

ZVAČU SVAKOG
MESECA **APOTEKU**
KAKO BIH SE UVE-
RIO DA REDOVNO
DOPUNJAVAŠ
RECEPT.

DILANE, NE
SMEŠ TEK TAKO
DA **PRESTA-
JEŠ**.

TO **STVARNO**
NIJE DOBRO
PO TEBE.

AHA,
ZNAM...
VERUJTE
MI.

DA LI SE NEŠTO DEŠILO? JESI LI IMAO MANIČNU EPIZODU?

NE... NIŠTA SLIČNO...

ALI ČUJTE, NISAM NAMERNO PRESTAO DA PIJEM LEKOVE.

SAMO SAM SE ZAJEBAO.

SAMOSABOTIRANJE JE DEO TVOJE BOLESTI, DILANE.

A TO MOŽEŠ POTUČI SAMO I ISKLJUČIVO DISCIPLINOM.

MORAŠ OBRAČATI PAŽNJU NA SEBE...

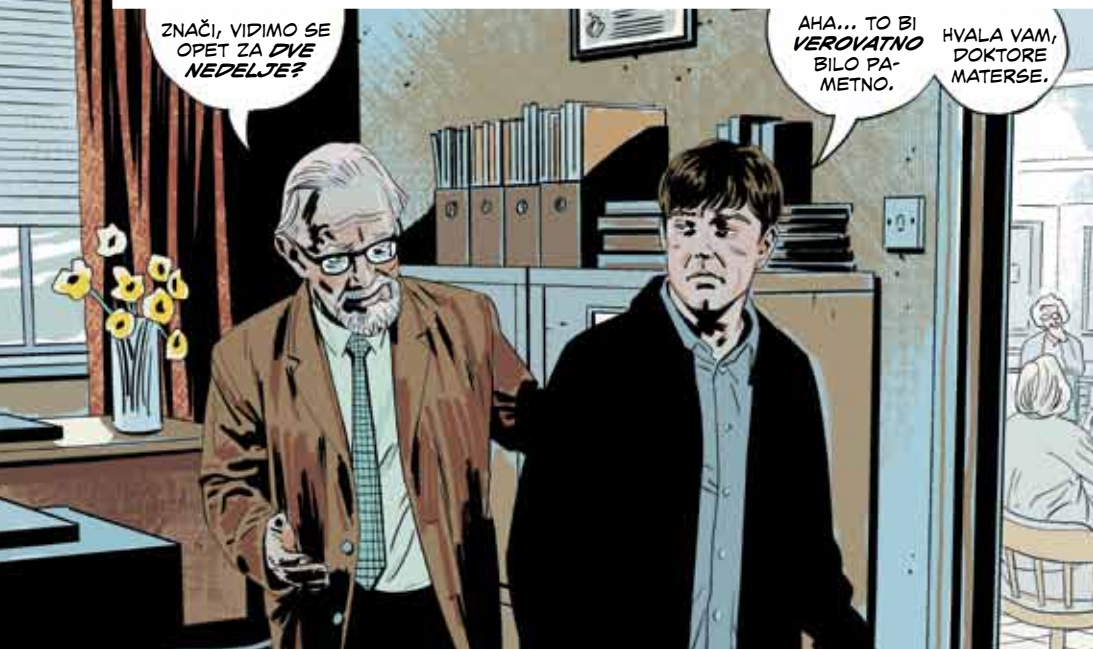
I MORAŠ DA PIJEŠ SVOJE LEKOVE.

ZNAM DA NIJE LAKO, ALI TU MORAŠ BITI PRAVIČAN.

U REDU... KAPIRAM...

ZNAČI, VIDIMO SE OPET ZA DVE NEDELJE?

AHA... TO BI VEROVATNO BILO PAMETNO.

HVALA VAM, DOKTORE MATERSE.

Pa, očito nisam bio baš sasvim **iskren** sa svojim doktorom.

Ali, pobogu... šta ste očekivali, da mu sve **priznam**?

Ne, ja sam radio isto ono na šta sam se žalio da svi ostali rade... Pokušavao sam da se izvučem nekažnjeno.

Mislim, već sam znao da ubistvo nije u redu... i da neću više nikoga ubiti (ili sam bar tako mislio)...

Pa sam računao da će mi kazna biti moj duševni bol.

A zapravo, ako ćemo iskreno, računao sam da će **i on s** vremenom izbledeći... Verovatno i brže no što bi trebalo.

Jer, izuzev Reksa, svi koje sam pobio bili su prilično **užasna** ljudska bića.

A teško je sad baš gubiti san zbog nekog tamo mrtvog pedofila.

I tako je vreme prolazilo, leto se pretvorilo u jesen... a ja sam pokušao da se vratim bar nekom prividu normalnog života.

Između putovanja u Nju Rožel na preglede kod *dr Mafersa*, morao sam da nadoknadim pun kurac obaveza za faks.

Odlagao sam to otkako sam postao ubica-osvetnik, pa sam bio u gadnom zaostatku... A moji profesori neće doveka biti kul i opušteni.

Ali prijalo mi je da imam nešto u šta ću uroniti. Trebalo mi je nešto da mi odvрати misli.

A za slučaj da se pitate... Ne, demon se više nije pojavljivao.

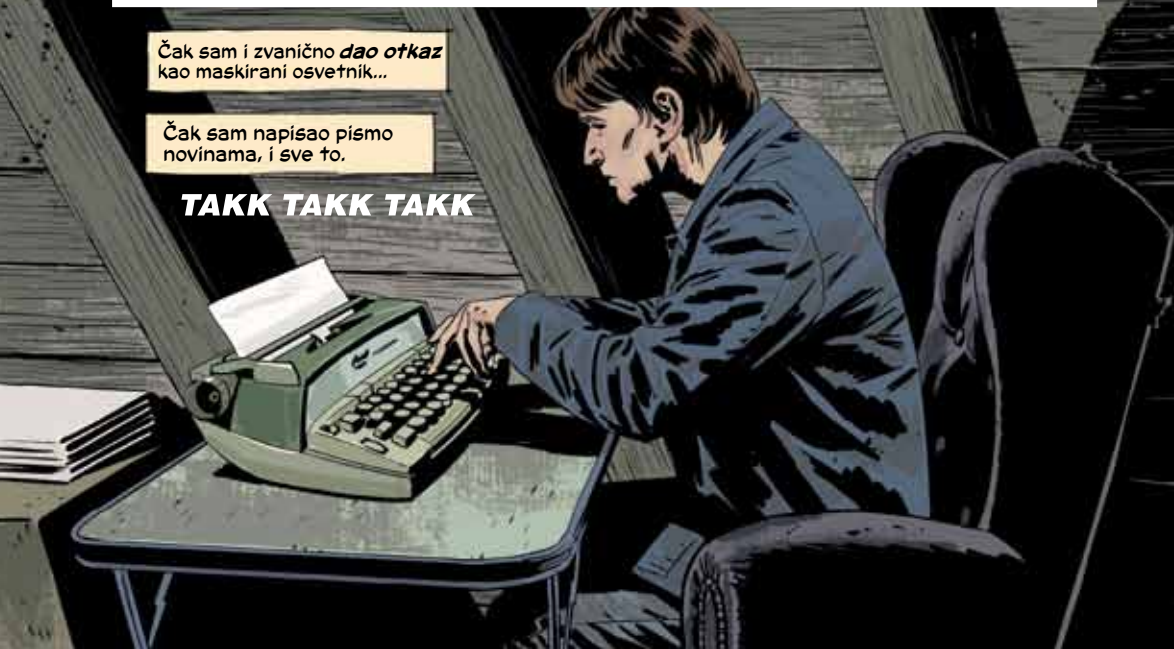
Pustio sam da poslednji mesec leta protekne a da nikog nisam ubio, i ništa loše mi se nije desilo.

Čak sam i zvanično *dao otkaz* kao maskirani osvetnik...

Čak sam napisao pismo novinama, i sve to.

TAKK TAKK TAKK

Rešio sam da zvučim kao potpuni fjjuk od serijskog ubice, skroz preuveličano... Iako je nešto od toga što sam napisao bila istina.

OBRAĆANJE MASKIRANOG UBICE

Dragi Njujorčani,

Dobro ste prošli. Došao sam u vaš grad kako bih vam pokazao istinu, a istina je da svi već toliko dugo trpimo zle ljude da više čak i ne vidimo njihovo zlo. Sistem ih nikada neće zaustaviti, zato što vam sistem samo servira njihova [redacted] u grlo, a vi ste prosto isuviše slepi da to vidite. Zato što su vas naterali da poverujete u laži, okrenuli su vas jedne protiv drugih dok nam oni svima redom piju krv i smeju se patnji celog sveta. Ali sad drže pognute glave jer me se boje, i šalju svoju policiju da [redacted] zaštiti svoje zle gospodare.

Poenta nije bila da **zaista** objasnim svoja dela.

I zato vam kažem [redacted] se, Njujorčani. Ostaviću vas da vas redom tamani sav taj ološ, svi ti silovatelji i korumpirani političari. Otići ću naredni grad prepun zla, a zatim u sledeći i tako redom. A kada me više ne bude tu, možda će bar neki od vas uvideti šta sam učinio, pa ćete ustati protiv svojih tlačitelja. Kada vidite nešto za šta znate da nije u redu i da je zlo, a svim vam kažu da je to prosto tako – setite se mene.

Setite se da ne mora da bude tako.

Poenta je bila da ubedim **radnu grupu njujorške policije** i **rusku mafiju** da sam napustio grad.

A čini se da je čak i upalilo.

Kad je *septembar* prošao bez ubistava osvetnika, grad se vratio na staro.

Polićjski punktovi su nestali...

A *radna grupa* i njihova istraga više nisu bili vest za naslovne strane...

RADNA GRUPA I DALJE TRAZI DOJAVE

A onda više uopšte nisu bili vest, jer se slučaj ohladio.

Računao sam da će do Božića *maskirani osvetnik* prosto biti jedna od brojnih suludih stvari koje su se dogodile 2017, a na koje je većina nas već *zaboravila*.

HEJ, ČUJ, HOĆU DA TI SE *IZVINIM* ZA ONO OD PROŠLOG MESECA...

ŠTA? *MA NE.*

OZBILJNO, *KIRA...* NE BRINI ZA TO.

SAMO SI
POKUŠAVALA
DA MI PO-
MOGNEŠ...

DAJ,
DILANE...
IMAO SI **SVA-
KO PRAVO**
DA SE NA-
DRKAŠ.

A JA SAM
TAJ KOJI
SE ZBOG
TOGA **NA-
DRKAO.**

ZABADALA
SAM TI NOS
U ŽIVOT.

U REDU
JE...
BILA SI **U
PRAVU...**

BIO SAM U
NEVOLJI,
A DA NISAM
NI ZNAO.

ALI
TREBALO
JE DA TO
PRIME-
TIM.

MISLIM,
**PRIME-
TILA**
SAM...

ALI VALJDA
SAM SE
BOJALA DA
ČEŠ I MENE
POVLUĆI **SA
SOBOM.**

MA,
OPUŠTENO,
ČASNA REČ...
I JA BIH PO-
BEGAO OD
MENE.

A I, ČUJ,
VRATILA
SI SE,
ZAR NE?

DA NIJE
BILO TEBE...
KO ZNA KOLIKO
BIH ZAPRAVO
**SISAO S
LIMA...**

ZNAČI, SAD SI STVARNO OKEJ?

AHA, OPET SAM POD MEDICINSKIM NADZOROM I SVE TO...

A ŠTA JE S ONOM DEVOJKOM, DEJZI?

JESTE LI JOŠ UVEK...

NE... RASKINIO SAM S NJOM.

ŠTA SE DESILO?

UZELA JE NEKE ČALETOVE RADOVE BEZ PITANJA.

STVARNO?

AHA, OKAČILA IH JE U GALERIJU U KOJOJ RADI.

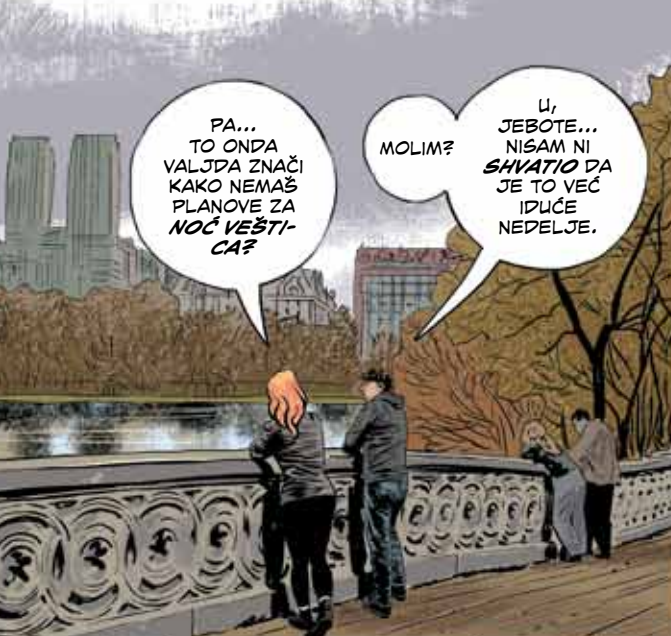

ZAŠTO BI TO URADILA?

NE ZNAM... MISLIM DA JE MOŽDA POKUŠAVALA DA SE POKAŽE PRED SVOJOM ŠEFICOM.

ONO, KAO: „HEJ, VIDI ŠTA SAM OTKRILA... OVE LVRNUTE ES-EF PORNO SLIKE KOJIH SE ČALE MOG DEČKA STRAHOVIDO STIPEO.“

PA...
TO ONDA
VALJDA ZNAČI
KAKO NEMAŠ
PLANOVE ZA
**NOĆ VEŠTI-
CA?**

MOLIM?

U,
JEBOTE...
NISAM NI
SHVATIO DA
JE TO VEĆ
IDUĆE
NEDELJE.

AHA,
SLEDEĆI
UTORAK.

ČEKAJ,
JESI LI
ME TI TO
UPRAVO...

MA, SAMO NE-
KOLIKO LJUDI
IZ **KAFIČA** IDU
NA ŽURKU U
SUBOTU...

PA SAM
MISLILA DA
BI MOŽDA
HTEO S
NAMA?

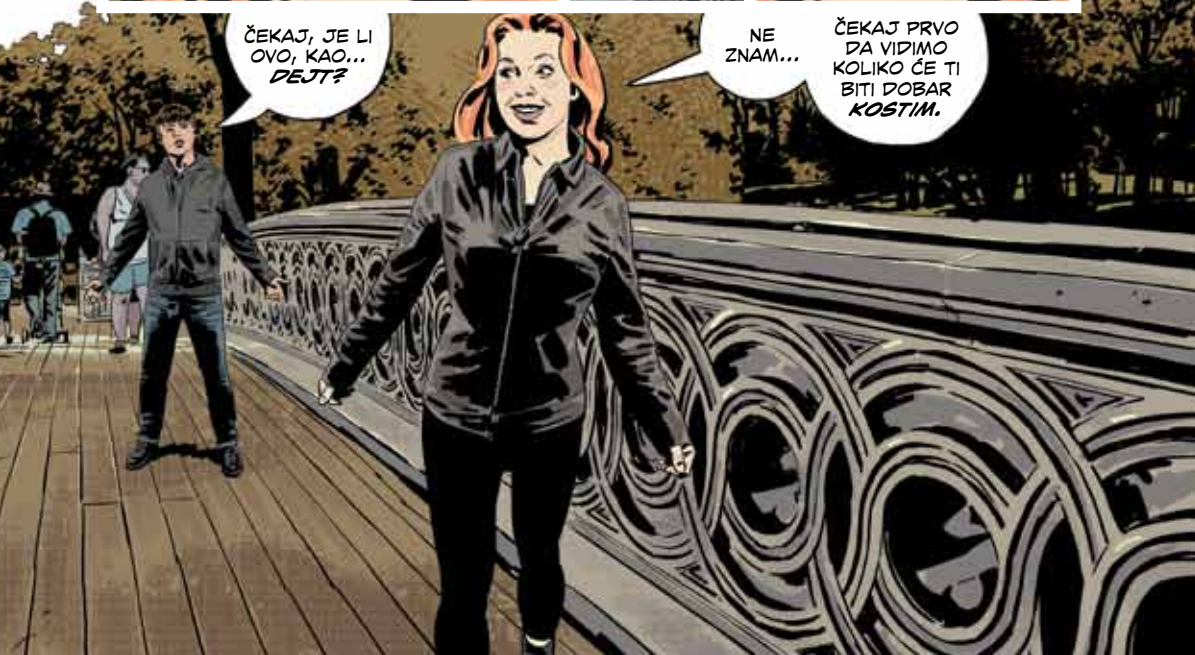

TI MRZIŠ
ŽURKE.

ALI
OBOŽAVAM
NOĆ
VEŠTICA.

HAJDE...
MOŽEMO
DA SEDIMO
U ČOŠKU I
ISMEVAMO
PRISUTNE.

ČEKAJ, JE LI
OVO, KAO...
DEJT?

NE
ZNAM...

ČEKAJ PRVO
DA VIDIMO
KOLIKO ĆE TI
BITI DOBAR
KOSTIM.

Tako da mi je
sve već krenulo
nabolje.

Zhao sam da je preda
mnom još uvek dug put, ali
ponovo sam nazirao sebi
kakvu-takvu **budućnost**.

Mislim, dokle god ne bih pro-
vodio previše vremena na
internetu ili gledao vesti...
Tad bih počeo da se pitam
ima li **iko** od nas bilo kakvu
budućnost.

Ali u manjim razmerama mog ličnog života...
sećam se da je taj dan s Kirom bio prvi put na-
kon duže vremena da sam uopšte **imao nade**.

I zato mi je, **naravno**,
to veče pozlilo...

O, BOŽE...

Trovanje hranom,
pretpostavio sam.

Iz onog **kioska s falafe-
lima** gde smo zašli po
povratku iz parka.

BLJEUWRRRGGH!!!

I eto... **tad** je mozak ponovo počeo da mi jebe kevu...

Posle nekoliko dana trovanja hranom, **stomachnog** gripa ili šta god da je ta bolest za koju mi se činilo da pokušava da me ubije.

Počeo sam da se **prisećam** prošle zime, **tog prvog meseca** nakon demona i pakta s njim...

Mog **izmišljenog** demona.

Sećam se koliko sam se razboleo kad sam odbio da ubijem nekoga u njegovo ime.

I čujte, znam da je iracionalno, ali počeo sam da razmišljam...

Kako sam se tog meseca **baš ovako** osećao.

A onda sam opet počeo da razmišljam o tom prokletom **demonu**.

Znam da je iracionalno, ali nisam mogao da se oduprem.

U kutijama s čaletovim isečcima našao sam **još dve** ilustracije koje prikazuju istog tog demona.

Dakle... mora da sam ih video kad sam bio klinac - ili makar jednu od njih - pa mi se to prosto negde urezalo u **pamćenje**, zar ne?

Ali znate u čemu je caka? Ono što vam se ureže u pamćenje kad ste klinac, to se **ne zaboravlja**. To je cela poenta fraze „urezalo mi se u pamćenje“.

Ja imam **na tone** živopisnih uspomena iz detinjstva. I previše, pravo da vam kažem.

A imam barem desetak čaletovih lascivnijih slika toliko duboko utisnutih u mentalnu mrežnjaču da ću ih vidati i u grobu...

Ali zašto se onda **uopšte ne sećam** ovih crteža?

I zašto je čale iznova i iznova slikao taj lik?

I tako sam sebi ubacio bar trunku sumnje da možda ipak nisam bio lud tokom svih onih meseci.

Možda zaista postoji neki demon i možda je - samo možda - i moj čale video **istog tog** demona?

Shvatate kako bi vam to imalo smisla da nekoliko dana niste u stanju da u stomaku zadržite ni hranu ni vodu, je li?

A do trenutka kad sam se te noći obeznanio, čak sam i skapirao zašto me je taj demon - ukoliko je uopšte i postojao - u septembru ostavio na miru.

Zato što sam u avgustu ubio **dvojicu**.

Dobio sam dodatne poene za **prijatelja** koga sam slučajno upucao u leđa.

Naravno, to su sve bile gluposti, kao što rekoh, moj mozak je sve to umislio.

A te noći me je u nekom trenutku pustila groznica... i kad sam se probudio, opet sam se maltene osećao kao ljudsko biće...

A i kao idiot.

SIGURAN SI DA MOŽEŠ DA IZAĐEŠ?

AHA, ZAPRAVO SAM MANJE-VIŠE OKEJ...

Mislim, pobogu. Zar će da me drmne paranoja o demonima svaki sledeći put kad budem imao jebenu prehladu?

A I PRIJALO BI MI DA IZADEM. VEĆ MI SE SMUČILA OVA SOBA.

U REDU, ONDA, NAČI ČEMO SE U KAFIĆU...

ALI TO ŠTO SI BIO BOLESTAN NE SME OPET DA TI BUDE IZGOVOR ZA SRANJE KOSTIM.

BEZ DEBELIH NAOČARA ILI NALEPNICA S NEČIJIM IMENOM...

HEJ, TO JE BILO SMEŠNO.

MENI NIJE.

OKEJ, KIRA, VIDIMO SE BEZ BRIGE... VEČERAS. NEĆU TE IZNEVERITI.

JEBOTE... ŠTA ČU, KOJI KURAC, DA OBUČEM?

Neki tip s **ruskim naglaskom** prilazi šanku i kaže...

OVDE RADI DEVOJKA PO IMENU **KIRA?**

AHA, ALI VEČERAS NIJE NJENA SMENA.

TIP IZ **PRO-DAVNICE PLOČA** KAŽE DA IMA DEČKA PO IMENU **DILAN**. TO TAČNO?

JEBIGA, **POJMA NE-MAM**, DRUŽE... STVARNO JE NE POZNAJEM.

'OČEŠ DA JOJ OSTAVIŠ **PORUKU?**

NE... SA-MO POKUŠAM NAĐEM STARU DRUGA-RICU.

DOĐEM DRUGI PUT.

KUL, ŠTAGOD.

Trebalo mi je neke dve sekunde da skapiram šta se događa...

Ali onda sam sve prilično jasno shvatio.

E, U KU-RAC...

Rusi *nisu* **pove-
rovali** mom veli-
kom oprostajnom
pismu.

I proteklih šest
nedelja koriste
ono malo što su
od Rekse saznali o
meni...

Traže tipa po
imenu *Dilan*.

Studenta... Tamna
kosa... verovatno živi u
okolini *Vilidža*...

Sreća moja pa je
„Dilan“ bio, ono,
drugo najpopularnije
bebeće ime one
godine kad sam se
rodio.

Poznavao sam još šest
drugih Dilana, od kojih
je jedna bila devojka.

Ali ipak, ako ste voljni da uđete
u svaku radnju, restoran i
kafiću na Donjem Menhetnu i
postavite isto pitanje...

...možda ćete čak i
pronaći neke ljude
koji znaju tipa za
kojim tragate.

NE BI SMEO
DA BUDEŠ
OVDE IZA.

IZVINI,
TRAŽIO SAM
TOALET...

Ili makar nekoga ko
im je *blizak*.

HEJ,
GOSPODI-
NE... SAČE-
KAJTE...

RIČARD
NIKSON. **DUHO-
VITO.**

A, DA,
HVALA.

NEGO,
ČLO SAM KAKO
SE UNUTRA
RASPITUJETE
ZA KIRU...

DA, NJEN
DEČKO JE
MOJ STARI
CIMER S FA-
KULTETA.

RAZMENA
STUDE-
NATA.

STVARNO?

ŠTAZ?
TI MI **NE**
VERU-
JEŠ?

NE.

...

Elem...

Tako je sve ponovo počelo da biva suludo.

Za slučaj da ste se pitali.

ĆAO,
KIRA, MALO
KASNIM...

MOŽEŠ DA
MI POŠALJEŠ
PORUKU S
ADRESOM, PA
SE VIDIMO
TAMO?

